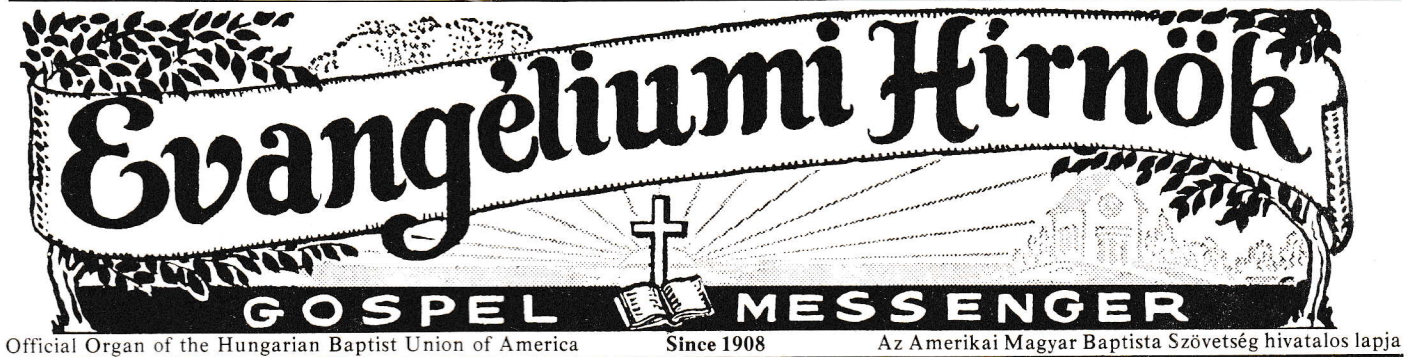




"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ ÉN LELKEM ÁLTAL

Egy pünkösdi ünnep megint megadatott a világnak, nekünk. Nem tudjuk, hogy még hány adatik. Egy bizonyos: azon az úton, amelyen az emberiség ma jár, nem mehet megszire.

Kezdetben, minden kezdetben Isten a maga Lelkéből adott a világnak, azért látta, láthatta, hogy amit létrehozott, jó volt. Jó volt az élet a

földön, amíg egy másik léleknek helyet nem adott önmagában az ember és az Isten adta harmóniát meg nem rontotta. Amikor pedig Isten bánatában kimondta, hogy ne maradjon az én lelkem az emberben, ez a döntés előre vetítette az első világ pusztulásának rémséges képét.

Későbbi korokban, ha kezdeményezett Isten valami jót, mindig az Ő Lelke, a Szentlélek által tette azt. Ótestamentumi kiválóságok: Illés, Elizeus, Ésaiás, Jeremiás, Ezékiel, Dániel, az Istennek erős Lelke által cselekedtek.

Az első pünkösdi ünnepen Istennek minden testre kiáradó Lelke új teremtmést hozott létre. Azóta is, ha valahol történt valami üdvösséges jó, mindig együtt munkálódott a Szentlélek abban.

Megváltó Urunk megígérte és el is küldte az Istennek ama Lelkét és sohasem mondta, hogy Isten visszavonja azt. De féltő, aggódó szeretettel nézett a jövő elé, amelyben az emberek inkább szeretik a világi örömeiket, mint az Isten szerinti életet. Amikor maguk-választotta tanítók mesterként meséire hallgatnak szívesebben, mert viszik a fülük. Nem is kell, hogy Isten maga vonja meg Lelkét a világtól. Kiszorítja, kiszorította azt a maga életéből az emberiség. A szépen hangzó szekularizáció valójában az Istentől való elszakadás csúnya tényét fejezi ki. A világ sorsát intéző felelős tényezők ajkáról elvélve sem hangzik el az Isten Szentlelkének tanácsába vetett bizodalom. Ezért a világ jó kormányzását biztosító alkotó erők helyett csak erősködések tapasztalhatók. Erők, amelyeknek természete a pusztítás, a rombolás. Háborúkban, vagy anélkül. Minden anyagi pusztí-

tás, rombolás bűnösen káros. De ki méri fel a lelki, szellemi, erkölcsi károk nagyságát? Ki gondolkodik el ennek nyomán az Isten fájdalmas haragjának a mértékén?

Nem mindig a hit hiánya a legnagyobb veszély. A jóhiszemű keresztyének előtt látványosan tetszelgő, valójában a maguk hasznát kereső vállalkozások legtöbbjéhez Isten Szentlelkének nincsen semmi köze. Még ha ördögöket űznek is az Ő nevében.

És hogy állunk mi magunk, akikhez e sorok által is szólhat az Úr? E kérdés feltevése jogos. Tanítványoknál is előfordult, hogy nem tudták, milyen lélek van bennük. Nem erővel és nem hatalommal, hanem az én Lelkem által — ezt mondja a seregeknek Ura. A pünkösdi ünnepén alázódjon meg bennünk a lélek! Tárjuk fel szívünket Istennek Szentlelkének előtt! Ne legyen megnyugvásunk, amíg szent bizonyosságra nem jutunk, hogy a mi testünk az Isten Szentlelkének temploma. S azután az az indulat legyen bennünk, amely volt a Krisztus Jézusban! A mi Istenünk a békességnek, szeretetnek, egységnek Ura. Ő a maga Lelkéből adott, vagy akar adni nekünk.

Akiket az Isten Lelke vezérel, azok az Isten fiai.

Oláh Lajos

Engedelmesség

A Nap minden reggel pontosan felragyog tudja feladatát, megvasítja a keleti eget és szétküldi sugarát. A havas hegytetőt megfényesíti bekandikál a völgyekbe is, madárdaltól lesz hangos az erdő mint diadalmas reggeli köszöntő.

A víz feltör a földből és csörgedez, találkozik más patakokkal majd megdagad és lesz folyó, hajókat hordozó. Nem ellenkezik, engedelmes, mint egy szolga kinek ura azt parancsolta: menni kell!

Nézem ezt mint ember és csodálom. Leborulok az Alkotó előtt Mert végtelen nagy a türelme, hogy nem jött még el idő előtt élni az engedetlenséget elnémtani a tagadó ajkát hanem tűr, míg az ember is megtanulja feladatát.

Lidia Herjeczki

Az *Evangeliumi Hírnök* szerkesztését ismét dr. Udvarnoki Béla testvér vette át, 1981. július elsejétől. Az *Evangeliumi Hírnök*-kel kapcsolatos összes levelezést (kivéve az előfizetéseket) kérjük dr. Udvarnoki Béla testvér címére küldeni e példány megjelenése után.

Dr. Béla Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro
North Carolina 27855

Evangéliumi Hírnök

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,

Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Molnár Balázs, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid and Entered
at Cleveland, Ohio and Additional Offices

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct. Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High St.,
New Brunswick, NJ 08901 — Tel.: (201)
545-1392

Alelnök: DR. BÉLA UDVARNOKI, 609
Woodridge Drive, Murfreesboro, North
Carolina 27855 — Tel.: (919) 398-4646

Főtákos: REV. WILLIAM BALÁZS MOL-
NÁR, 92 Thunderbird Dr., Naugatuck, CT
06770 — Tel.: (203) 723-1568

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, FL 32905 — Tel. (lakás): (305)
723-4627, iroda: (305) 724-1580

Pénzügyi Bizottság elnöke: KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, CT 06432 —
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója: KISH J.
ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL
32905 — Tel.: (305) 723-3288

■ Nem nagy hitre, hanem egy nagy
Istenbe vetett hitre van szükségünk.

■ Míg a hitetlenség csak nehézsége-
ket lát, a hit az Úrra néz.

The Gospel Messenger's new
Editor again is Dr. Béla Udvar-
noki from July 1, 1981. Please
send all correspondence (except
subscriptions) to Dr. Udvarnoki
after the receiving of this issue.

Dr. Béla Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro
North Carolina 27855

Szemle

MINT MINDEN ÉVBEN az idén is
hamarosan megkezdődik a konfe-
rencia szezon az egyházi körökben.
Június elején, 9—11-ig, az angyalok
városában, Los Angelesben lesz a
Déli Baptista Szövetség Konferen-
ciája. A delegátusok száma 16—22
ezer szokott lenni, családtagok, lá-
togatók 8—10 ezer között érkeznek
városunkba. A Déli Baptisták, akik
az ország nyugati részében vannak,
Glorietta New Mexicóba tartanak,
nőszövetségi, férfiszövetségi, bel- és
külmisziós, vasárnapi iskola és szö-
vetségi gyűléseket. Szövetségünk pe-
dig július 10-től 12-ig tartja évi köz-
gyűlését New Yorkban, ezt pedig
megelőzi a Ramai Bibliai Konfe-
rencia, melyekre (a két utóbbról) jó,
ha minél többen elkészülünk és el-
megyünk.

A Konferenciákon (Konvenció-
kon) misziós tervek és ezek végre-
hajtásához szükséges anyagi tervek



Az olvasó kérdés

Bemerítő János bizonyítást tett az
Úr Jézusról, hogy ő "Szentlélekkel és
tűzzel" keresztes majd (Máté 3:11).
Mit értek a tűzkeresztesség kifeje-
zésen? * * *

A tűz ősi idők óta hozzátartozott
az istentisztelethez. A pogányok
gyermeküket átalvították a tűzön,
vagyis égőáldozatként feláldozták a
bálvány istennek. Mikor a választott
nép eltévelyedett az élő Istentől ezt a
bűnös szertartást is gyakorolta. Az
ótestamentumi nép az élő Istennek
égő áldozatokat áldozott. A tűz a
fenti igében tehát azt jelenti, hogy az
Úr Jézus szent cselekményt visz vég-
hez az ő népén, "tűzzel keresztes".

János vízkeresztése a belső meg-
újulásnak csak a jelképe volt. Akik
hozzá mentek, megvallották bűnei-
ket, de János nem adhatott nekik
bűnbocsánatot, mert a bűnt csak Is-
ten bocsáthatja meg (Zsolt. 130:4;
Ap.Csel. 5:31). A Szentlélekkel való
megkeresztelés a megszentelődés és
az üdvösség pecsétje. Ezt csak az Úr
Jézus adhatja, mert a pecsét azt je-
lenti, hogy az Úr Jézus tulajdonává
lettünk.

javasolnak és fogadnak el a követke-
ző évre. Kötő előadásokat, igehir-
detéseket, evangélizálásokat hallgat-
hatunk, sok lelki áldást kaphatunk,
természetesen, ha ott leszünk. Ma-
gyarországon, Tahiban egy ifjúsági
konferencián döntöttem én is az Úr
Jézus mellett. Minden évben az
ország több gyülekezetében beme-
rités volt. Szükséges tehát az evan-
gélizálás minden konferencia alkal-
mával. Az egész konferencia, köz-
gyűlés hangulatát, szellemét megvál-
toztathatja az a tény, ha ott egyének
döntenek az Úr Jézus Krisztus mel-
lett. A konferenciára készülődve
imádkozunk lelki ébredésért. Az Úr
előtt, a térdeinken előkészített kon-
ferencián nem marad el az Úr
áldása.

"Továbbá Atyámfiak, akik csak
igazak, akik csak tisztességesek,
amik csak igazságosak, amik csak
kedvesek, amik csak jó hírűek; ha
valami erény és ha van valami dícsé-
ret, ezekről gondolkodjatok" (Filippi
4:8).

A tűzkeresztességnek azonban meg
kell előznie a Szentlélekkel való meg-
keresztelést. Az Úr Jézus, mielőtt
magáévá fogad, megtisztít. Az a
szándéka, "hogy tisztítsa magának
kiváltképpen való népet, jócsele-
ketekre igyekezőt."

A tűz Isten jelenlétét jelképezi.
Mózesnek az égő csipkebokor láng-
jában jelent meg az Úr (Máté
12:26). Illés a Hóreb-nél meglepetten
látta, hogy Isten előtt tűz tisztította
meg az utat (1Kir 19:12). Pünkösd
napján a Szentlélek kitöltésekor,
kettős tüzes nyelvek jelentek meg a
tanítványok fölött.

A tűz az elválasztás jelképe. Az
Egyiptomból való szabadulás idején
nappal felhő, éjjel tűzoszlop válas-
totta el az Isten népét az egyipto-
miaktól.

A tűz a megtisztulás jelképe is.
"Mert mindenki tűzzel sózatik meg"
(Márk 9:49). "Tűzzel keresztes" ez
arám kifejezés, azt jelenti: "megsza-
badít a bűntől". A tűz megtisztítja a
fémeket, kiégeti belőle a salakot. Az
ősi időkben a fémeket tűzzel tisztí-
tották. A 12. zsoltárban ezt olvassuk:
"Az Úr beszédei tiszta beszédek,
mint földből való kohóban megol-
vasztott ezüst, hétszer megtisztítva"
(7). Az Úr Jézus "tűzzel" keresztes,
tehát mint isteni személy megtisztít a
bűntől.

Gerő Sándor

A bibliai "nyelveken szólás"

Az újtestamentumban több helyen előforduló "nyelveken szólás" igazi értelme sokak előtt ismeretlen. A "nyelveken szólás" az első pünkösdkor nyilvánult meg legelőször. Ez kétségtelenül abból állott, hogy az apostolokat hallgató sokféle nyelvű ember a "saját nyelvén" hallotta az evangéliumot, "amelyben született" (Csel. 2:8). A Szentírásban ez az eredeti "nyelveken szólás" ezen görög szóval van kifejezve: glossza, amely valamely élő nyelvet jelent (pl. magyar, német stb.). Ahol a Szentírásban a "nyelveken szólás" még előfordul ott mindenütt ezen glossza szó olvasható. A sokféle nyelv által Isten a bábéli bűn miatt szétválasztotta az embereket, az első pünkösdkor pedig a "nyelveken szólás" útján a különböző nyelvű emberiséget az evangélium által egyesíteni akarta a Krisztusban. Az ótestamentum csak zsidó nyelven hirdettetett, az újtestamentum pedig azonnal sokféle nyelven a hallgatók szüksége szerint. A pünkösd "nyelveken szólás"-nak kétségtelenül az volt a célja, hogy az evangéliumot minden jelenlevő megértse. Bizonyos, hogy a "nyelveken szólás"-nak ma sem lehet más célja.

Akár azonnal, akár fokozatosan kapja valaki a "nyelveken szólás"-t, annak használatát Pál apostol az I. Kor. 14. részében így szabályozza:

1. Minden nyelv érthető a világon, tehát ennek is érthetőnek kell lennie (9–10. v.);

2. Ennek a "gyülekezet építésére" kell szolgálnia (12–13. v.);

3. Őt értelmes szó többet ér a gyülekezetben, mint tízezer szó értelem nélkül idegen nyelveken (19. v.);

4. A "nyelveken szólás" éppen úgy, mint az első pünkösdkor, ma is a hitetlenekért és *nem a hívőkért* van (22. v.);

5. Kettő vagy legfeljebb három szólhat nyelveken, de nem egyszerre, hanem egymás után (27. v.);

6. Ezeket a beszédeket meg kell magyarázni, ha pedig sem a beszélő, sem más nem tudja megmagyarázni, az illetőnek csak magában szabad szólnia Istenhez, aki ezt magyarázó nélkül is megérti (2. és 28. v.);

7. Asszonynak nem szabad szólnia a gyülekezetben, mert ez "éktelen dolog" (34–35. v.);

8. Ezek nem Pálnak, hanem az Úrnak rendeletei (37. v.).

Ha mindenki egyszerre beszél, felborul az "ékeesség és jórend", az idegenek pedig ezt "örjögésnek" mondják (23. és 40. v.). Szomorúan tanulságos, hogy a "nyelveken szólás" helytelen használata olyan gyülekezetben (a korinthusiban) harapózott el, amelyben a levél többi fejezetei szerint sok súlyos bűnt talált

az apostol. Félős, hogy ez a kettő ma is együtt jár.

Ezen sajnálatos korinthusi állapot, valamint az apostol fent említett világos utasításai alapján minden lelki embernek nagyon óvatossá kell lennie a "nyelveken szólás" kérdésében, nehogy tudatlanságba (38. v.) és az "ördög törébe" essen. Ne feledjük, hogy az igazi bibliai "nyelveken szólás" is csak egy adomány volt, melyre az apostol gyülekezetet nem épített.

Dr. Kiss Ferenc

JÓB GYÓGYULÁSA

JÓB (XI)

Jóbról beszélve megállapítottuk múltkor, hogy súlyos próbái közepette egyetlen erőforrása Istenben és az üdvösség feletti bizonyosságában volt elrejtve. "Tudom, hogy az én Megváltóm él... és... meglátom Istent!" — kiáltotta. — Másképp, hogy is tudta volna elviselni a sok gyötrelmet?!

Magam is tapasztaltam már az üdvbizonyosságban rejlő életerőt. Az én életemben is voltak olyan sötét zivataros napok, hetek, hónapok, amikor egyetlen vigaszom csak abban rejlett, hogy tudtam, hogy az én Megváltóm él, s hogy meg fogom látni Őt, vele leszek egykor örökkön-örökké ott, ahol többé nem lesz sem könny, sem fájdalom. Igen, az *üdvbizonyosságban életerő van!*

Most pedig záradékként hadd szólnunk néhány szót Jób gyógyulásáról. Jób gyógyulása akkor kezdődött meg, amikor Isten kinyilatkoztatta magát számára. Akkor, amikor bemutatatta neki mindenhatóságát és bölcsességét; és Jób szívéből bünfelismerés, bűnvallomás fakadt fel erre. Akkor, amikor megvallotta, hogy eddig sok mindent nem értett, de most látja, hogy Isten mindent bölcsen és hatalmasan cselekszik. S akkor, amikor egyúttal alázatosan arra kérte Urát, hogy tanítsa őt több bölcsességre (Jób 42:1–6).

Aztán ott folytatódott, amikor Isten felszólítására imádkozott azokért a barátaiért, akik őt a próba közepette csak gyötörték, támadták, hibáztatták; vagyis vádlóiért.

A Jób könyve 42. rész 8., 10. és 12. versében erről így olvasunk: "Jób pedig, az én szolgám, imádkozzék tiértetek; mert csak az ő személyére

tekintek, hogy rettenetesen ne cselekedjem veletek..."

Azután eltávolítá Isten Jóbról a csapást, miután imádkozott vala az ő barátaiért, és kétszeresen visszaadá az Úr Jóbnak mindazt, amije volt... jobban megáldá a Jób életének végét, mint kezdetét...

Jób életéből röviden összefoglalva a következőket tanulhatjuk:

1. Isten megváltott gyermekeinek élete "körülkerített élet". Csak azon próbák érhetik, melyeket Isten megenged, s melyekből áldást fakaszt.

2. Beteglátogatáskor feladatunk a hit és energia-osztás, ezért tanuljunk meg helyesen látogatni.

3. Az üdvbizonyosságban életerő van, igényeljük tehát, mert mindenki elnyerheti!

4. A félelemben életet, egészséget megfosztó erő van. Mindenekben való hálaadással igyekezzünk szabadulni mindtől.

5. A bántalmazókért való imádság lelket ment és testet gyógyít!

6. A próbákban való kitartás megsokszorozott áldást eredményez!

Ezzel befejeztük Jób életének tanulmányozását. Az az imám, hogy életünk közelebb került volna Istenhez általa!

Mátrai Mihályné

A felénél kevesebbet higgy el abból, amit hallasz és a felénél kevesebbet ismételj meg abból, amit elhiszel. — Ha valami negatív dolgot hallasz, oszd el kettővel, azután neggyel és a maradékról hallgass.

Spurgeon

* * *

Ami erkölcsileg rossz, az semmi címen nem lehet jó.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:
Bányai Sándorné
Alelnök: Fülöp Árpádné
Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Gondolatok a Római levélhez

(A "halott" feleség prédikációja)

Nemrég Rómában jártam. Egy konferencián vettem részt. És mert éppen Rómában, aktuális volt Pál apostolra gondolni. A rómabeliekhez írt levelének egy-egy mondatát vettük naponta szemügyre. Ott abban a városban, valahogy elevenebben szólt minden, amit a nagy apostol írt.

Az első fejezet 16. versében például így nyilatkozott: "Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először, azután görögnek."

Miért tartotta szükségesnek ezt Pál a rómaiakhoz írni, hogy ő nem szégyelli a Krisztus evangéliumát? Megvádolták talán ezzel őt? Tény az, hogy már többször szeretett volna eljutni Rómába, de mindig közbejött valami akadály. Sokszor velünk is úgy van, hogy nagyon szeretnénk valahova elmenni — erősen fel is tesszük magunkban — talán az idejét is kitűzzük, aztán közbejön valami, és nem mehetünk el. Az apostol adósnak tartja magát minden emberrel szemben. A tanult emberrel szemben éppúgy, mint a tudatlanul. Nem vonakodik, kész hirdetni az evangéliumot a rómabelieknek is.

A fenti mondatban négy állítás van. Nem szégyellem a Krisztus evangéliumát; ez volt az első. Elmondhatod ezt te is? Kétségtelen az evangélium nem szavakból áll, nem üres beszédből. *Isten hatalma az.* Jó lenne ha megkérdeznéd magad: az én életemben megnyilatkozott már az evangélium, mint Isten hatalma? Ez nagyon fontos kérdés. Itt nem érzelmekről van szó. Nem szubjektív, esetleg csalóka élményekről, hanem a legnagyobb valóságról. Istennek ez a hatalma betör az ember életébe, mindent felforgat és megváltoztat. *Ahol az evangélium, mint Istennek hatalma megjelenik, ott nem maradhat meg a régi élet.* Ott minden megváltozik. Az önző ember, önzetlen lesz, a kényelmes, lustaságra hajló elkezdi másokért élni. A félénk

ember megváltozik. A fecsegő, vagy dicsekedő ember elhallgat. Aki eddig a látszatot kereste, az inkább befelé fordul, és inkább lenni akar valami, és nem látszani csupán. Óriási változások mennek itt végbe, de nem emberi erőlködéssel, hanem az Isten hatalma által. Csak az Isten hatalma alatt megváltozott élet teszi hihetővé az evangéliumot. Az így megváltozott élet, hangosabban beszél minden prédikációnál.

Bizonyára ismeritek az egyszerű halász esetét. Valaki megkérdezte tőle, hogyan tért meg? Ő, egészen rendkívüli módon felelt: Egy prédikáció által! Abban nincs semmi különös, ha valaki egy prédikáció által tér meg, az mindennapos — felelték neki. Nem, nem! Ez egy ritka eset volt! Mert én a halott feleségem prédikációjára tértem meg — volt a vá-

lasz. Ne beszélj badarságokat, egy halott nem tud prédikálni... Már pedig ez így van — erősítette a halász. — Amikor a feleségem megtért, én állandóan szekíroztam, ő meg felmérgeződött, és én nevettem őt. Beszélhetsz nekem. Rá sem hederítettem. Hiszen amikor csak akartam, mindig kijött a sodrából. Nem volt a beszédének semmi ereje.

De egyszer hazajött a bibliaórától. Rögtön láttam, hogy történt vele valami. Elkezdtem gúnyolni, nem felelt rá semmit. Kezdtém sértegetni, nagyot nyelt, de nem felelt. Erre nyugtalan lettem. Mi van veled? — kérdeztem. Elmondta, hogy az ő Krisztus követése eddig nem volt igazi. *Most letette az életét egészen az Úr Jézus keresztje alá, és kész meghalni a bűnnek, a régi életnek.* Mostantól fogva *halott a maga számára, és csak Krisztusnak él!* Valóban: az élete attól kezdve prédikált! Ennek a prédikálásnak nem tudtam ellene állni. Nekem is meg kellett térni!

Kedves olvasóm! Kérdezd meg magadtól, van-e prédikáló életed?

Ungar Aladár

A Könyv- és Traktátus Misszió hírei

Olvassunk magyarul. Aki nem olvas, az szellemileg nem fejlődik. A jó könyv, jó barát. Lakásunk díszé a könyvtár. Könyvtárunkból ne hiányozzanak a keresztyén szellemben írt jó könyvek sem. Újabb könyvajánlatunk:

Phillip Keller:

A 23. ZSOLTÁR

— magyarázata egy juhászator tolmácsolásában. Az író a juhok életéből vett értékes, mély megfigyeléseit isteni igazságokkal hozza összefüggésbe; a hitélet temérdek szépsége ragyog fel az olvasó szeme előtt.

*

H. E. Alexander:

JÓJJ ÉS KÖVESS ENGEM

cím alatt gyűjtötte össze a genfi Bibliaház vezetője többek biztonyságtételét a feltámadott és ma is munkálkodó Jézus Krisztusról. Saját épülésre és továbbadásra alkalmas könyv.

*

H. L. Heijkoop:

A SZENT SZELLEM

A Szentháromság-Isten mint Atya, Fiú és Szent Szellem jelentette ki ma-

gát nekünk. Sokan nem fogadják el Isten létezését, mások Krisztus valóságos istenségét vagy emberi mivoltát tagadják; a hívők ezreinél pedig sikerült a Sátánnak a Szent Szellemtől szóló ismeret elhomályosítani. Könyvében a szerző a Szentháromság harmadik Személyéről az igei tanítást újra felragyogtatja előttünk.

*

Patricia M. St. John:

A VILÁGOSSÁG CSILLAGA

A már több könyvből jól ismert ifjúsági írónőtől jelent meg ez az újabb könyv 6–14 éves gyermekek számára. A két gyermekről szóló történet arabországi játszódik le.

*

Megrendeléseket és adományokat az alábbi címre küldjük:

Mrs. Lidia Herjeczki
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Mich. 48146
Telefon: (313) 382-3735

A test legyen engedelmes szolgáló, különben kegyetlen parancsoló lesz.

Misszió mezőkről...



"Eltemetettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba, hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk" (Róma 6:4).

Nagy örömben és áldásban volt része a kiplingi gyülekezetnek április 12-én, virágvasárnap, amikor négy testvérnő követte az Úr Jézus példá-

ját a bemerítkezésben. A zsúfolásig megtelt imaházban az öröm és hála érzete tükröződött.

A szolgálatok angol és magyar nyelven hangzottak el. A programot a gyülekezet angolnyelvű pásztor, Rev. Jake Rabuka vezette. Igét hirdetett Rev. Basil Medgett, Saskatchewan-arie minisztere angolul, Oláh Lajos lekipásztor magyarul. A bemerítést Oláh Lajos végezte. Mind a négy testvérnő magyar volt. Ezenkívül egy angol testvérnő kérte, hogy vegyük fel a rendes tagok sorába. Ez a testvérnő már régebben bemerítkezett Reginában, és hűségesen szolgál a gyülekezetben.

A kézrátételt a három lekipásztor együtt végezte. Az énekkar angol és magyar nyelven szolgált. A bemerítési ünnepély úrvacsorával végződött.

Külön öröm volt számunkra, hogy ezen a szép ünnepélyen jelen lehetett Ilonka Istvánné testvérnő Romániából, és Gerő Sándorné testvérnő Torontóból.

Az új tagokért nagyon hálásak vagyunk az Úrnak. Kérjük testvéreinket, segítsenek együtt imádkozni velünk a további növekedésért és a gyülekezet mindkét pásztoráért, akik fáradságot nem kímélve végzik a munkát közöttünk.

Kovács Gusztáv
gyülekezeti riporter



AKIK ELMENTEK

SZABADI GUSZTÁV 1905—1981

Szabadi Gusztáv nyugalmazott lekipásztor 1905. augusztus 19-én született. Egy jelentéktelennek látszó kis műtetre kórházba került. Műtét után, bár nagyon gyenge állapotban, de mégis gyógyultan jött haza a kórházból március 21-én. Telve reménységgel és életkedvvel készült újabb könyvének fordítására. De az Úr másként látta jónak. Március 24-én az íróasztala mellett ülte, éppen egy cikket írt az Evangéliumi Hírnök számára, amikor elérkezett hozzá a hazahívó szó. Az Úr azt mondta neki: Elég volt szolgám, gyere haza! Egyetlen szó nélkül en-



SZABADI GUSZTÁV

gedelmeskedett a hívásnak. Itt hagyva szeretett hitvesét, leányát, vejét és a rajongva szeretett kis unokáját, és sok félbenmaradt munkáját.

Temetése március 30-án volt, hogy az óhazában élő két fia is megérkezessen. Amely meg is történt.

Szabadi testvér az utóbbi években azzal kamatoztatta a neki adott talentumait, hogy vasárnap délelőttönként két templomban is kántorizált. Orgonált a Magyar Református Egyháznál és nyomban utána a Magyar Evangélikus Egyháznál. Teme-

ÉRTESÍTÉS

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség

1981. július 10—12-ig

tartja évi

ORSZÁGOS KÖZGYÜLÉSET New York, New Yorkban

A közgyűlés jeligéje:

"Az Úrban bízunk"

* * *

Akinek szállásra vagy a repülőtérrel, autóbusszállomásról az imaházhoz való jövetelnél jár-műre van szüksége, kérjük írjon a következő címre:

Barnabas J. Halo
225 East 80th Street
New York, NY 10021

Telefon:

1-212-744-4742 (R)

vagy

1-212-288-0258 (Church)

tését Sirmay József ref. lelkész vezette. Felszólaltak: Asbóth Gyula evangélikus és Bógár József baptista lelkipásztorok. Ez utóbbi az Amerikai Magyar Baptista Szövetség képviselőjében szolt.

Szabadi Gusztáv testvér 1969–74 decemberéig, nyugdíjba vonulásáig lelkipásztora volt a Detroiti Első Magyar Baptista Gyülekezetnek is. A gyülekezet jelenlegi pásztora Herjeczki András a szombat esti virrasz-

táson, a temetkezési kápolnában rótta le kegyeletét, ez alkalommal a Detroiti Első Magyar Baptista Gyülekezet énekkara Szabadi Gusztáv tv. két kedvenc énekét elénekelte.

Szabadi testvér hirtelen való elköltözése figyelmeztetés mindannyiunk számára: *“Ti is azért legyetek készek; mert amely órában nem gondoltátok, abban jó el az Embernek Fia”* (Luk. 12:40).

From “The Newsletter” of the Toronto Association of Baptist Churches:

BELOVED HUNGARIAN BAPTIST PASTOR CALLED HOME

“We, as an Association, feel deeply the sudden passing of the Rev. Sandor Gero, who for the past four years has been the beloved pastor of the First Hungarian Baptist Church. Certainly, tribute to his life and ministry will be recorded in other settings and publications, and by some people who knew him better than I did. What I wish to do here is simply fulfill a commitment I made to Mr. Gero and pass on from him a message to those of you in the Association who had contact with him. It was while visiting him briefly in the hospital, about a week and a half before his death, that he asked me to say “thank you” to all the churches, lay people, and ministers of our Association who had shown him ‘such tremendous support, friendship and

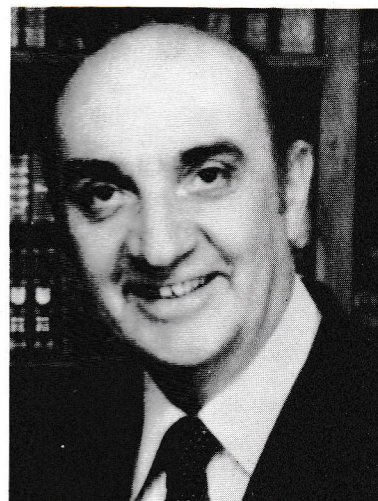
kindness during the time he ministered here’. Those were his words. I suspect that many of you will feel that it is we who should be thanking him for his gracious presence in our midst. Yet his plea to me, (and I’m sure he may have said it to others as well), was to say ‘thank you’ to you. Therefore, at the suggestion of the Association Council, I pass his sentiments of thanks on to you, while expressing on behalf of us all, our thanks to God for giving Sandor Gero to us and also for the promises of eternal life.”

John A. Furry,
First Vice-Moderator,
Toronto Association.

Ed's Note:

We had occasion to work with Sandor Gero on the COMIAMCC Committee, and to meet with him on other occasions. He made a profound impression on us as an unassuming, deeply caring, sensitive and dedicated man of God. His faith came through as simple, uncomplicated, unquestioning, wholly trusting in the promises of God.

Speaking at the funeral service the principal of McMaster Divinity College, Dr. Mel Hilmer, announced that, subject to the approval of the University, the degree of Master of Divinity, toward which Sandor Gero had been working and which was practically completed, would be granted posthumously. This is a gracious gesture of recognition of work well done. But we cannot help but feel that Sandor's purpose was not so much for the degree, as for the deep desire to better fit himself for the Master's service here. And now he is serving Him, with that unassuming, gracious and loving will. Sandor is well-fitted for his new responsibilities.



HUGH W. SMITH

Rev. Hugh W. Smith, Secretary of the Public Relations Division, Board of International Ministries, American Baptist Churches, USA, will speak at the Friday evening session of the Hungarian Baptist Union of America Convention which will be held in New York City July 10, 11 and 12, 1981.

An American Baptist missionary in Hong Kong from 1958 to 1976, Mr. Smith served as Mission Correspondent, overseeing the work of 13 Chinese churches and chapels.

Mr. Smith also served on many committees and organizations. He was the official Church World Service representative in Hong Kong and chairman of the Hong Kong Committee on the Ministry to Service Personnel in East Asia. A number of articles have been written by Mr. Smith for local Hong Kong newspapers, and occasionally he writes for American Baptist periodicals.

As Public Relations Secretary, Mr. Smith supervises a staff of communication and interpretation specialists who are involved in telling the story of overseas mission work through a broad spectrum of services to American Baptist Churches.

Mr. Smith is a native of Massachusetts. He is a graduate of Gordon College in Beverly Farms, and Andover Newton Theological School in Newton Centre. Before going to Hong Kong, he was the pastor of Trinity Baptist Church in Providence, Rhode Island. The Smiths have four children.

MEGHÍVÓ

A RÁMAI TÁBOROZÁSRA

A Torontói Magyar Baptista Gyülekezet Rámai Tábora ez évben is megnyitja kapuit az üdülni és a testvéri közösségekben épülni vágyó magyarok számára.

Regisztrálási díj: 3.00 dollár. Az éjjeli szállás és háromszori étkezés napi 12.00 dollár. Tíz éven aluli gyermekek és nagy családok kedvezményt kapnak. Takarót és lepedőt mindenki hozzon magával.

Részletes műsort és bővebb felvilágosítást kérhet az alábbi címekről:

Rev. András Herjeczki
1370 Michigan Blvd.

Lincoln Park, MI 48146, U.S.A.
Tel.: (313) 382-3735

*

Mr. and Mrs. B. M. Waltz
R.R.1. Claremont, Ontario
Canada L0H 1E0
Tel.: (416) 649-2306

SZABADI GUSZTÁV ÉLETRAJZA

1905 – 1981

A hivatalos bejegyzések szerint 1905. aug. 19-én született Budapesten. Mi azonban, akik közelebbről is ismertük, azt is tudjuk, hogy édesapja, Szabadi F. Gusztáv abban az időben dolgozott egy énekeskönyv összeállításán, mely Evangéliumi Karénekeskönyv címmel jelent meg (és ma harmadik kiadásban szolgálja az egyházi énekkulturát), édesanyja, Kaiser Karolin pedig gyermekét hordva, szabad idejében énekeket dudolt, s közben magyar szöveget adott a szép, de otthon még ismeretlen énekekhez. A kis Gusztáv még meg sem született, és már bekerült a missziómunkába. Az egyházi munka szoros közelsége elkísérte egész gyermekkorában: még nem volt iskolás, amikor – szintén szülei közreműködésével, és az ő fényképével a címlapon – megjelent a vasárnapi iskolások énekeskönyve, a "Kis Énekes". Szülei a Nap utcai templom udvarában laktak, s a gyermek fogékony lelke itt kapta azt az alapot, mely egész életén elkísérte.

Mindössze 7 éves volt, amikor elvesztette édesanyját, és 9 éves, amikor apja új asszonyt hozott a házhoz, hogy legyen, aki a hat gyermek gondját viselje. Testvérei közül ő maradt legközelebb a gyülekezethez: a gyülekezeti élet minden posztján tevékenykedett. Előbb orgonafujtató, majd orgonista, karmester, később vasárnapi iskolai tanító lett. Közben elvégezte a kereskedelmi főiskolát, de a munkanélküliség miatt fizikai munkát vállalt és kitanulta a zongorakészítői szakmát. Nem sokkal később elvállalta a Brit és Külföldi Bibliatársulat magyarországi lerakatának vezetését. E cégnél volt szuperintendens 25 évig, 1950-ig. Munkája összehozta az összes kis és nagy felekezet vezetőivel: irodájában református, evangélikus, katolikus püspökök, egyházi vezetők fordultak meg, akikkel a bibliaterjesztést messze meghaladó témákban folytatott hosszú és kimerítő beszélgetéseket. Ezekre vezethető vissza teológiai kérdésekben megmutakozó széles látóköre, nagy ismeretanyaga. Lelkületére jellemző, hogy igyekezett minden vallás tanításából kivenni azt, ami benne szép és a Biblia szerint Istennek tetsző, és törekedett

ezeket életében megvalósítani, tanításaiban továbbadni. Életében a megbékélést, a mások megbecsülését hirdette, mint olyan ember, aki tudja, hogy most még tükör által homályosan látunk, s ez mindnyájunkra igaz, tehát egyikünk se mondhatja a maga hitéről, hogy az különb a másikénál.

1932-ben kötött házasságot Taferner Annával, az Ausztriából Magyarországra származott gyermeknevelőnővel. Házasságukból három gyermek – Gusztáv, Farkas és Ottília – született. A háborús évek által felidézett létbizonytalanságban – félve, hogy az angol céget megszüntetik és állás nélkül marad – saját kiadót nyitott "Olajág" néven. A béke e jelképe alatt adott ki sok, még ma is népszerű falitáblát, éneklapot és több könyvet, melyek között legnépszerűbb a ma is nagyon keresett és sokaknak áldást hozott "Mindennapi kenyérünk" volt.

A háború alatt a három gyermekre való tekintettel nem vonultatták be katonának, csak tábori lelkésznek nevezték ki. 1945-ben, Budapest ostroma idején a házhoz tartozó légvédelmi pincében több, mint 100 ember szüfolyódott össze, akik őt kérték meg, legyen a kis közösség vezetője. Feladata, melyet vállalt, nem volt egyszerű, mert a harcok miatt semmit sem lehetett vásárolni, nem volt víz, villany, tüzelő, az ajtók, ablakok össze voltak törve. Az állandó harc miatt a pincéből feljönni is életveszélyes volt. Ő mégis kiment, vállalva az életveszélyt, mert tábori papként is kötelességének érezte, hogy vigasztalást vigyen azoknak, akik arra rászorultak.

Tűzben próbálják az aranyat, és ő aranyak bizonyult a rémület és félelem, a nélkülözés napjaiban. Nyugodt magatartásával, hitével példát mutatott, okos szavával sikerült elkerülni minden viszályt és széthúzást a szűk pincében összezsúfolyódott, ideges és rémült emberek között. A környéken szállóige lett, hogy az a pince olyan, mint egy templom. Az emberek csak egyházi énekeket énekeltek: szinte slágerré lett ez a minden nap énekelt ének: "Míg Jézus bennem él, Míg ereje segél, Fut tő-

lem gond és félelem, Örvend a kebelem."

A háborút az újjáépítés követte. Kevés volt a lelkimunkás, aki megindította az életet. Az erők nagy számbavétele idején, amikor a baptista szövetség vezetőinek is újra kellett szervezniük a nyáját, Somogyi Imre, a Magyarországi Baptisták akkori elnöke Szabadi testvért is felkérte, vállaljon gyülekezetet. Így történt, hogy Szabadi Gusztáv, aki addig inkább csak helyettesítéseket, alkalmi szolgálatot vállalt, elfogadta a Wesselényi utcai gyülekezet meghívását. Őt magát is kibombázták, addigi munkája eredménye, lakása, anyagi javai elvesztek, és a gyülekezet templomát is bombatalálat érte olyan súlyosan, hogy a hatóságok az épület lebontását rendelték el. Gyülekezet és lelkipásztor egymásra táltak: az anyagiakat tekintve mindkettő nincstelen volt. Lelkiekben azonban mindkettő gazdag. A kis létszámú, de lelkes gyülekezet a kisteremben jött össze, itt is avatta fel az új lelkipásztort Somogyi testvér, még 1945-ben. Két fiatalember, Rudi Dobner és Eberhard Klees, látva, hogy a gyülekezet az új vezetővel talpra tudna állni, de imahelyisége nincs, vállalva az életveszélyt, alátámasztották és megerősítették az omló, gyenge falrészét úgy, hogy ezután a hatóság hozzájárult a templom újjáépítéséhez. Ebben az időben a kis közösség naponta érezte Isten segítségét. A nagy nincstelenségben egyetlen napig sem kellett éhezni, sőt, a templomot is fel tudták építeni, anélkül, hogy a testvéreknek erejükön felül kellett volna áldozatot vállalni. Az új prédikátor nem a testvérektől kért – nekik is alig volt –, hanem kiadott bérbe egy, a templomhoz tartozó és rendbehozott műhelyt, és annak jövedelméből vette meg az építőanyagokat: a testvérek a munkát adták hozzá. Ő maga nem adta fel állását a Bibliatársulatnál, hogy lelkészi fizetésével ne terhelje az amúgy is gyenge, és nagy erőpróba előtt álló gyülekezetet. A kettős hivatás mellett nem hanyagolta el az országos munkát sem: továbbra is vállalta az Ifjúsági Szövetség főtitkári posztjával járó munkát. E tisztséget folyamatosan viselte 18 évig, és egymás után négy elnökkel dolgozott együtt. Mint főtitkár, ő volt a Tahiban rendezett országos konferenciák szervezője, vezetője.

Munkájával nagy része volt a konferenciák sikerében és abban, hogy Tahí kiépült és fogalommal lett.

Ezekben a nehéz, de szép években teljesen az építésnek szentelte magát. Családjával együtt úgy imádkozott: "Isten, használd fel minket a Te országod építésére". És az Úr felhasználta. Olyan helyre állította, mely nem volt se jó, se könnyű, s melyről senki még gondolni se merte, hogy ott is lehet Istent szolgálni. Nagy próbatétel volt ez annak, aki még családját is féltette. De Isten gondoskodott róla is, cs-

ládjáról is, és megmutatta erejét általa, hogy többen máig emlegetik azt a példát, melyet akkor tőle láttak.

A megpróbáltatás után, amikor egészsége helyreállt, a Komárom környéki körzet gondozását vállalta el. Innen hívta meg a Bp. Nap utcai gyülekezet lelkipásztorának, mely helyet nyugdíjba vonulásáig betöltött.

1969-ben a detroiti magyar baptista gyülekezet meghívására 4 évre elvállalta a gyülekezet vezetését, és

az Egyesült Államokba jött. Megbízatásának lejárta után zongorahangolóként és templomi orgonista-ként kereste kenyerét haláláig. A gyülekezeti evangélizáló munkát azonban soha nem tudta elhagyni: a halál írógépe mellett, egy Ábrahám-ról szóló cikk írása közben érte...

Amíg élt, mindig a békét, a megértést prédikálta: nem a múltat kutatta, hanem a jövőt igyekezett szebbé tenni. Ilyen emberként tartjuk meg emlékezetünkben. Élete szolgáljon példaként akkor, amikor szavait, tanítását már hiába várjuk.

Szabadi Gusztáv tv. utolsó írása, melynek gépelése közben hívta haza az Úr

A sátor és az oltár Ábrahám életében

(I. Móz. 12. 7—9.)

Ábrahám elérte célját, s az ígért földjére érkezett. Itt újra megjelent neki az Úr. Életében ez volt a harmadik isteni kinyilatkozás. Az első "Úr" városában, a második Háránban, a harmadik itt, az ígért földjén történt.

Az utolsó tette rá a legmélyebb benyomást, mert itt "oltárt épített az Úrnak és segítségül hívta az Úr nevét". Ábrahám engedelmes volt az Istennek, és Isten az engedelmeseknek megígérte, hogy "kijelenti magát annak" (Ján. 14, 21). Miért hiányzik sok hívőnél az isteni kinyilatkozás, mint pl. Élinél (I. Sám. 3, 1)? Talán, mert nem figyelnek Isten szavára, és nem járnak odaadón, engedelmesen a hitben!

Amikor Ábrahám célhoz ért, helyet keresett, és Mamre tölgyesében telepedett le. Itt sátort épített, és utána egy oltárt. Ez a két cselekedet fontos ismertetőjel annak az embernek az életében, akit az írás a "hit atyjának" nevez. A sátor a világgal való, az oltár az Istenhez való viszonyáról beszél. A környezethez való viszonyát tekintve idegen, Istenhez való viszonyát tekintve kiválasztott volt. Ránk, Ábrahám utódaira, lelki gyermekeire ugyanez viszony kell, hogy jellemző legyen.

A sátor "idegent", "jövevényt" jelent: "Idegenek és jövevények vagyunk a földön" (Zsid. 11, 13). Aki sátort használ, nem tartózkodik állandóan egy helyen. Mi is csak vándorok vagyunk, s mint Ábrahám, az eljövendő várost keressük. Ahhoz, hogy oltárt is építsünk, előbb idegeneknek és jövevényeknek kell len-

nünk. Ha ezt a tényt feladjuk, mint ahogy ezt Ábrahám Egyiptomban tette, akkor nincs többé hely az oltár számára. Izráelnek a pusztában csak sátra volt. Templomot akkor épített, amikor már elfoglalta az országot. Jaj nekünk, ha e világban otthon érezzük magunkat. Ne feledjük el azt az igazságot, hogy mi a világban, de nem a világból vagyunk!

Ábrahám ezután oltárt épített, mint Noé, mikor kijött a bárkából. Ha a sátor a világhoz való viszony, az oltár az Istenhez való viszony kifejezése. Az oltárban található meg Ábrahám hitének gyökere és erejének forrása. Ábrahám-nál Isten minden-nél fontosabb volt, s ezért "épített neki oltárt, és az Ő nevét hívta segítségül". Az oltár Isten jelenlétének helye volt. Ide hozta a "dicséret áldozatát" és az "ajkak gyümölcset" (Zsid. 13, 15). Itt mondott dicséretet, mert az ajkak gyümölcse a köszönet volt azért, hogy Isten kihívta Őrből, vezette és megáldotta!

De az ajkak gyümölcse nemcsak hála és köszönet volt, hanem az ő nevének megvallása is. Ábrahám tudta, mit jelent neki Isten, s ezért segítségül hívta Őt. Ha mi, Isten kiválasztottai, a Krisztusban nyert áldásokra többször gondolunk, akkor többször is fogunk imádkozva állni az oltárnál.

Az oltár építése Ábrahám Isten iránti szeretetét is megmutatta. Ha Istennel találkozunk, emlékünkből idéződnek hibáink és gyengeségeink. Ilyenkor érthető az oltárnál való bűnbánat és a magunk újból való átadása, odaszentelése Istennek.

Hányszor kell Dáviddal együtt kérdezni: "mivel fizessek az Úrnak a sok jóért, amit velem tett" (Zsolt. 116, 12)? Ábrahám-nál itt kifejezésre jutott az Istennel való közösség. Sehol sem érezte magát olyan közel Istenhez, mint itt. Pál apostol azt mondja: "Nézzétek a test szerinti Izráelt! Akik az áldozatot eszik, nincsenek-e közösségben az oltárral?" (I. Kor. 10, 18). Az áldozat húsából ettek. Nekünk is van oltárunk, és tudjuk, hol van ez. Innen jön az, ami minket éltet, s annak neve: "Kegyelem" (Zsid. 13, 9). Ez az, melyből szívünk táplálkozik és erősödik.

Az oltár Ábrahám-nál a bizony-ságtevés helye volt. A kananeusok nem láttak és nem hallottak soha ilyesmiről. Egynémely kananeita azt kérdezte, amit Izráel fiai is kérdeztek: "Mit jelent ez a szertartás" (2Móz. 12, 26)? Ábrahám oltára 180 fokos ellentétben állt a kananeusok bálványimádásával. Ábrahám bátran, örömmel tett bizonyosságot Istentől. Elmondta, hogy mit tett eddig vele az Úr.

E romlott világban építsünk mi is egy oltárt, miután hátat fordítottunk a világnak. Nem bálványoknak, hanem Istennek szolgálunk, akinek minél hamarabb való eljöveteletét is várjuk (1Tess. 1, 9—10). A világ előtt való bizonyosságtevésre hívtunk el, veszteség, megpróbáltatás és szenvedések árán is. Így volt Ábrahám élő bizonyágtétel az ő házanépének és a körülötte élő népnek (18—19 r.). Ez a mi kötelességünk is! Bizonyosságtevőnek lennünk (Fil. 2, 15; Mt. 5, 16; Pt. 2, 2). És vajon teszünk-e mi is bizonyosságot az Úrról, mint Mózes (2Móz. 17, 15)? Észrevehető életünkben a sátor és az oltár?